

Hodnocení bakalářské práce

oponenta práce

Jméno autora: Veronika Tesařová

Název práce: Filozoficko-antropologická východiska transkulturní komunikace ve filmu **Le Havre**

Oponent práce: Th.Lic. František Burda, Th.D.

Téma bylo v literatuře: Téma dosud nebylo zpracováno.

Zaměření práce: interpretativně-analytické

Práce je zaměřena: teoreticky

Jazyková a stylistická úroveň práce: nad očekávání dobrá úroveň

Rozsah práce: přiměřený (40s.)

Použitá literatura: aktuální, dostatečná šíře

Počet uváděných titulů: 28

Citace v textu: V textu je dostatečné množství citací, které mají důvod a nesuplují vlastní text.

Formální stránka práce: odpovídající

Cíl práce: splněn s přehledem

Úroveň závěrečné práce: vysoce překračuje rámec požadavků BP

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

Bakalářská práce Veroniky Tesařové zpracovává originální a velmi zajímavé téma možnosti teologicko-antropologické interpretace filmového díla se zaměřením na transkulturní reality. Autorka přesvědčivě prokázala, že danou problematiku dovede teoreticky zpracovávat s evidentním zaujetím. Práci je třeba pochválit za proporční vyváženost, tematickou souvztažnost, provázanost jednotlivých kapitol, logicky soustředěné a ucelené konceptuální schéma.

V úvodu práce autorka načrtává personalistické nastavení teoretického rámce, ze kterého chce vycházet. Metodologicky práci ukotvuje jednak z hlediska filmové teorie (Bordwell, Thompsonová, Kokeš) a posléze z hlediska teologicko-filosofické antropologie. Prostor k takovému propojení nalézá především v díle R. Guardiniho či N. Clarka.

Díky této perspektivě vnímá filmové dílo, konkrétně snímek Aki Kaurismäkiho *Le Havre*, jako otevřený prostor vyjevování personálního bytí, který překonává kauzalitu vyjevováním duchovního smyslu. Film není otrocky a klamně vnímán jako otisk nebo symptom reality, ale stává se nositelem silného symbolického potenciálu. Nositeli tohoto potenciálu se stávají kompozice, segmentace, barevnost, rámování, kamera, mizanscéna apod. Film je osvobozen od denotativní recepce a je rozeznáván jako nositel konotativních vztahů, čímž je plochý svět povrchního pohledu prohlouben o niterný prožitek, antropologickou vztažnost k subjektu vnímatele a spiritualitu. Ta je založena na hermeneutickém vědomí splynutí horizontu díla s horizontem vnímatele.

Koncept práce je vystavěn na několika duchovně-antropologických pohybech bytí, jako je sebedarování, sklonění, sdílení, plodnost, *communio*, služba, vyjití ze sebe. Zvláště bych ocenil

rozvíjení konceptu sklonění z hlediska perspektivy příklonu a náklonnosti k druhému, čímž se otevírá hledisko inter a intrapersonální vztahovosti vlastní konstituci lidské osoby. Dále bych vyzdvihl zamyšlení nad významem barev a koloritu v celku vyprávění. Celkově jednotlivé reflexe odhalují, jak se ve snímku zrcadlí personálně-perichoretický princip putování k bytostnému domovu prostřednictvím vyjevování bezpodmínečné důstojnosti jednotlivých postav.

Práci Veroniky Tesařové považuji za velmi přínosnou, domnívám se, že by po menších úpravách a doplnění mohla být i publikována. Přesně tímto způsobem totiž může být koncept transkulturní komunikace rozvíjen a prostředkován domácímu kulturnímu prostředí, totiž jako interpretativní nástroj porozumění zásadním skutečnostem současného světa. Práci doporučuji k rozšíření nebo použití jako základ práce magisterské. Zde bych například doporučoval rozšíření na další Kaurismäkiho snímky, nebo učinit transkulturní komparaci tvorby bratrů Aki a Mika Kaurismäki, nebo se zaměřit na dílo režisérky a scénáristky Susanne Bier (Lepší svět, Bratři, Po svatbě, Otevřená srdce, Druhá šance) nebo analyzovat transkulturní potenciál postav, které ztvárnil Mads Mikkelsen (např. Chlast, Rytíři spravedlnosti, Spása, Arctic, U Brány věčnosti, Hon, Po svatbě, Otevřená srdce, Adamova jablka).

Pokud jde o některá negativa, autorka místy až příliš snadno a rychle přechází k tezím nebo závěrům bez toho, aby k nim vytvořila přesvědčivý most. Nejsilněji práce působí tam, kde nabízí alternativy chápání ambivalence zobrazované skutečnosti. Dále se autorka zaměřuje jednostranně na dějovou narativní linku a motiviku navzdory jejímu vědomí (úvod), že symbolický potenciál nesou také další součásti uměleckého celku, jako jsou dialogy, rámování, kamera, mizanscéna, herecký projev, diegetický čas, střih apod. Je s podivem, že autorka vůbec nepracuje ani s dialogy! Umělecké dílo je celek a síla výpovědi se při zaměření jen na určitou redukci vždy oslabuje a zplošťuje. V textu je také cítit značné autorství vedoucího práce, mnohdy jakoby autorka jen opakovala podněty a reflexe vedoucího práce bez toho, aby je samostatně rozvíjela.

Přesto musím zdůraznit, že jsem konečně, po velmi dlouhé době, četl nějakou bakalářskou práci s radostí i s chutí a text si vysloveně užíval. Autorka prokázala dobrý potenciál, který jednoznačně svědčí o způsobilosti pokračovat ve studiu, což bych rád velmi vřele podpořil a povzbudil ji k pokračování v navazujícím studiu oboru transkulturní komunikace, ke kterému má značné předpoklady.

Výsledné hodnocení: Předložená bakalářská práce s přehledem splňuje podmínky a nároky kladené na odbornou práci.

K obhajobě si připravte odpovědi na otázky:

- 1) Vyberte si nějaký dialog z filmu Le Havre a rozestřete jeho transkulturní potenciál.

Datum: 15. 4. 2021

Th.Lic. František Burda Th.D.